

Sygn. akt VI Ka 1265/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz (spr.)

Sędziowie: SO Jacek Matusik

SR del. Joanna Daśko

protokolant: apl. adw. Paulina Jędra

przy udziale prokuratora Teresy Pakieły

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2015 r.

sprawy K. R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 3 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w W.

z dnia 24 lutego 2014 r. sygn. akt IV K 370/13

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Południe w W. do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 1265/14

UZASADNIENIE

K. R. został oskarżony o to, że w dniu 03 sierpnia 2012 r. w W. będąc w restauracji (...) przy ul. (...) dokonał przywłaszczenia torebki damskiej wraz z zawartością w postaci portfela, pieniędzy w kwocie około 100,00 zł, pieniędzy w kwocie 50 EURO, 2 kart bankomatowych (...), legitymacji studenckiej Politechniki (...), legitymacji studenckiej (...), karty zdrowia NFZ, karty Euro 26, książki o wartości około 80,00 zł, kluczy do mieszkania, dowodu osobistego i prawa jazdy pozostawionej na oparciu krzesła poprzez zabranie jej, o łącznej wartości strat 700 zł na szkodę A. R. (1), tj. o czyn z art. 284 § 3 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w W. IV Wydział Karny wyrokiem z dnia 24 lutego 2014 r. o sygn. akt IV K 370/13 w ramach zarzucanego czynu uznał oskarżonego K. R. za winnego, tego że: w dniu 03 sierpnia 2012 r. w W.

w restauracji (...) przy ul. (...) dokonał przywłaszczenia cudzych rzeczy znalezionych tj. torebki damskiej wraz z zawartością w postaci portfela, pieniędzy w kwocie około 100,00 zł, pieniędzy w kwocie około 50 EURO, 2 kart (...), tj. debetowej i walutowej, legitymacji studenckiej (...), legitymacji studenckiej (...), karty zdrowia NFZ, karty Euro 26, książki o wartości około 80,00 zł, kluczy do mieszkania, dowodu osobistego i prawa jazdy na szkodę A. R. (1), i za tak opisany czyn na podstawie art. 284 § 3 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 34 § 1 k.k. i art 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę w wysokości 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując

oskarżonego do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, oraz na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w części przez zapłatę na rzecz A. R. (2) kwoty 300,00 (trzystu) złotych.

Jednocześnie na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd ten zwrócił P. B. dowody wymienione w wykazie Drz (...)/13 poz. 1 i 2, oraz na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku apelację wnieśli obrońca oskarżonego oraz Prokurator.

Obrońca oskarżonego na podstawie art. 425 § 1-3 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył przedmiotowy wyrok w całości na korzyść oskarżonego. Wyrokowi temu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mogący mieć wpływ na jego treść, polegający na bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony dopuścił się czynu z art. 284 § 3 k.k., gdyż dokonał przywłaszczenia rzeczy stanowiących własność A. R. (1), podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na dokonanie takich ustaleń;
2. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na jego treść, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. Z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej i jednostronnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, dokonanej z całkowitym pominięciem lub zbagatelizowaniem dowodów bezspornie przemawiających na korzyść oskarżonego, przy jednoczesnym nadmiernym uwypukleniu dowodów niekorzystnych;
3. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na jego treść, a mianowicie obrazę art. 4, 7 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez nie odniesienie się do wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie.

Obrońca oskarżonego z ostrożności procesowej, na podstawie art. 427 § 2 oraz art. 428 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, co w konsekwencji skutkowało błędną kwalifikacją prawną przypisanego czynu i uznaniem oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 284 § 2 k.k.;
5. obrazę przepisów prawa procesowego mogącą mieć wpływ na jego treść, a mianowicie art. 9 § 1 k.p.k., art. 167 k.p.k. i 366 § 1 k.p.k. przez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy;
6. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4, art. 7 oraz art. 410 k.p.k. polegającą na dokonaniu ustaleń faktycznych z przekroczeniem granicy swobodnej oceny dowodów, wybiórczej ocenie zebranego materiału dowodowego, dokonanej wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, uwzględnieniu okoliczności przemawiających jedynie na niekorzyść oskarżonego z pominięciem lub pomniejszeniem wagi okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego;

Obrońca oskarżonego z ostrożności procesowej, na podstawie art. 427 § 2 oraz art. 438 pkt 4 zaskarżonemu wyrokowi zarzucił także:

7. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary.

Podnosząc zarzuty z pkt 1-3 obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu.

Podnosząc zarzuty z pkt 4-6 zarzutu obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu, oraz ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Podnosząc zarzut z pkt 7 zarzutu obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku

i orzeczenie wobec oskarżonego łagodniejszej kary.

Prokurator zaskarżył przedmiotowy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz 444 k.p.k. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt

1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 276 k.k. i art. 275 § 1 k.k. poprzez niezastosowanie – wobec poczynienia w toku postępowania sądowego nowych ustaleń faktycznych właściwej kwalifikacji prawnej czynu za który nastąpiło skazanie oskarżonego K. R.. Podnosząc powyższy zarzut, na zasadzie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie właściwej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku, tj. art. 284 § 3 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., względnie zmianę opisu czynu poprzez dodanie znamienia ukrycia lub usunięcia dokumentów (dowód osobisty, prawo jazdy), którymi oskarżony nie miał prawa wyłączenie rozporządzać i przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu: art. 284 § 3 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie. Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie w części kwestionującej ustalenia sądu odnośnie wartości przedmiotowej torebki. W pozostałym zakresie na uwzględnienie nie zasługuje..

Na wstępie podnieść należy, że Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne odnośnie udziału oskarżonego w popełnieniu zarzucanego czynu,

a także prawidłowe ustalenia odnośnie zamiaru, z jakim działał oskarżony. Apelacja obrońcy oskarżonego kwestionująca te ustalenia nie zasługuje zatem na uwzględnienie stanowiąc polemikę ze stanowiskiem Sądu I instancji. Podzielając stanowisko Sądu meriti w omawianym zakresie podnieść dodatkowo należy, że dowodem świadczącym o zamiarze przywłaszczenia torebki stanowiącej własność pokrzywdzonej jest nagranie z monitoringu (vide płyty k.22, protokół z rozprawy głównej k.95) Analizując zachowanie oskarżonego zarejestrowane na obrazie z kamery monitoringu nr 6 stwierdzić należy, że nie zachowywał się on jak osoba poszukująca właściciela znalezionej torebki. Wręcz przeciwnie sposób, w jaki zabrał on torebkę z oparcia fotela i następnie opuścił restaurację świadczy o tym, że traktował ją jak rzecz, której nie zamierzał zwrócić.

W ocenie Sądu Odwoławczego zaskarżona sprawa nie dojrzała do merytorycznego rozstrzygnięcia, albowiem Sąd I Instancji nie poczynił prawidłowych ustaleń odnośnie wartości mienia utraconego przez pokrzywdzoną w zakresie wartości przedmiotowej torebki, portfela oraz kluczy, na co sam zwrócił uwagę w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku „ Świadek szacowała wartość mienia, w tym rzeczy używanych podając ceny w przybliżeniu, stąd też trudno było ująć w opisie czynu dokładną wartość.” (k. 107 akt sprawy). Sąd Rejonowy określając wartość utraconego przez pokrzywdzoną mienia przyjął, że utraciła ona torebkę damską wraz z zawartością w postaci portfela, pieniądze w kwocie około 100,00 zł, pieniądze w kwocie około 50 EURO, 2 karty (...), tj. debetową i walutową, legitymację studencką (...), legitymację studencką (...), kartę zdrowia NFZ, kartę Euro 26, książkę o wartości około 80,00 zł, klucze do mieszkania, dowód osobisty i prawo jazdy. W tym miejscu należy podkreślić, że granica pomiędzy wykroczeniem,

a przestępstwem na dzień orzekania przez Sąd Odwoławczy wynosi 437 zł i 50 groszy, a w chwili wyrokowania przez Sąd Rejonowy stanowiła 420 zł. (¼ minimalnego wynagrodzenia). Sąd I instancji podczas orzekania nie wziął pod uwagę kwestii, że w tej konkretnej sytuacji czyn zarzucany oskarżonemu z uwagi na wartość może stanowić wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy nie wziął także pod uwagę, że częściową rację ma Prokurator, iż z uwagi na to że jak prawidłowo ustalili Sąd orzekający w przedmiotowej torebce znajdował się także dowód osobisty i prawo jazdy poszkodowanej, to należało rozważyć również zasadność kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonemu z art. 275 § 1 k.k. - co wniósł Prokurator.

Pokrzywdzona w postępowaniu przygotowawczym wyceniła wartość utraconego mienia na 700 zł i taką też wartość przyjął Prokurator w akcie oskarżenia. Pokrzywdzona potwierdziła na rozprawie swoje wcześniejsze zeznania złożone

w postępowaniu przygotowawczym. Zważyć należy, że pokrzywdzona wypytywana szczegółowo podała, jako wartość książki znajdującej się

w torebce na 20-30 Euro (k.80 verte). Z powyższego wynika, że łączna wartość pieniędzy i książki wynosiła ok. 380 złotych, a zatem wnioskować należy, że wartość torebki i portfela stanowiła pozostałe 320 złotych. Sąd Rejonowy powstałych w ten sposób wątpliwości, co do wartości torebki oraz portfela nie zweryfikował w żaden sposób, co zdaniem Sądu Okręgowego uczynić powinien. Sąd I Instancji w żaden sposób nie odniósł się również do ustalenia wartości kluczy do mieszkania pokrzywdzonej, których wartość w zależności od rodzaju i sposobu wykonania może kształtować się na różnym poziomie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I Instancji powinien przede wszystkim, przeprowadzając postępowanie dowodowe, poczynić prawidłowe ustalenia w zakresie wartości torebki, portfela oraz kluczy znajdujących się w torebce, poprzez dokładne rozpytanie pokrzywdzonej, co do ich rzeczywistej wartości. W zależności od ustaleń odnośnie wartości przywłaszczonego mienia (powyżej lub poniżej $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia) Sąd winien rozważyć zakwalifikowanie czynu przypisanego oskarżonemu z art. 284 § 3 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. lub też jedynie z art. 275 § 1 k.k. z uwagi na upływ terminu, o którym mowa w art. 45 § 1 k.w.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w wyroku.